

ZACHARIAS HERMANNUS

SACROS. THEOLOGICÆ DOCTOR, ECCLE-

SIÆ AD D. ELISAB. PASTOR. ET CÆSARUM

non non Scholam Reipub. Vratislav. Inspector

Auditionis S. D.

Constantino Imperatore rogatus Acellus, cur se ab Or-

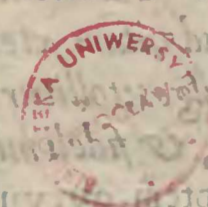

thodorum comminatione legatorem se rogaret, et de peccato ad mortem post se habere...

Temporibus istis infideliter se habet. Et in christiana in peccatorum impium...

Patet Dominus ad indices. O deus in cœlis, in terra ad laudem gloriam et cœli firmamentum...

Quia vero Utriusque Epistolæ ad Timotheum est immensa dignitas, et in Ecclesiâ DEI autoritas...

1624. No. 30

ZACHARIAS HERMANNUS

SS. THEOLOGICÆ DOCTOR, ECCLE-

SIARUM ET SCHOLARUM REIPUB. VRA-

TISLAVIENSIS PASTOR ET IN-

SPECTOR

Auditoribus Salutem precatur.

PASTORUM princeps ipse Salvator ovibus latatur presentibus, errantes quaerit, montes, sylvas, ac precipitia obire non recusat: Si morbidam comperiat, odio non inflam-

mat, sed mali commiseratione movetur, ac oviculum curat laborantem, et totius gregis emolumentum, gaudet lassitudinis esse levamentum. Petro commendat agnos suos pascendos, qui pascebat et Petrum. Paulum vocat vas electionis, Vas dignum et caelestibus ferculis repletum, de quo et sanus escam, et infirmus accipiat medicinam. Tales decebat humano generi pastores et doctores constitui, qui et dulces essent, et potentes, et nihilominus sapientes. Dulces, ut oviculas blandè susciperent: potentes, ut scriptura propugnaculo fortiter protegerent: Sapientes, ut ad viam, et per viam ducerent, quâ in celum itur. In Epistolis ad Timotheum et Titum Paulus Apostolus ex professo de pastorum Ecclesiæ officio luculenter et Apostolico planè spiritu agit, quin et alibi fidorum Ecclesiæ pastorum typum feliciter exprimit. Scribit enim veri pastoris esse ingenuè et intrepidè mediis in periculis officio fungi: Puram doctrinam, puro animi affectu fideliter docere: sine assentatione, et avaritiâ Deo suam conscientiam approbare: seipsum infirmis quibusvis, eos lucrificandi causâ, submittere: Gregem sibi commissum vitâ chariorem habere: Non seipsum, sed gregem pascere: Sancta et inculcata vitâ exemplo ceteris præire: Paternum affectum, ad exhortationes et consolationes afferre: Omnes deniq. ad vitam piè instituendam ardentè urgere. Paulus Timotheum Ecclesiæ Ephesinæ (à quâ vicina omnes Ecclesiæ Asia minoris dependebant) non consulto Petro Episcopum et Pastorem constituit, idem Romam à Paulo vocatus est, ubi Apostolorum tempore et postea ad Constantinum Magnum usq. imperante Magistratu ethnico clerus tantum fuit et populus. Tandem cæsaribus Imperatoribus ad fidem Christi, tribus gradibus ornata fuit Ecclesiæ Romana, Clero, Magistratu et populo. Apud Sozomenum, Theodosius Imperator Gregorium Nazianzenum patribus Synodi Constantinopolitana, quæ fuit Oecumenica secunda, commendat, et Episcopum Ecclesiæ Constantinopolitanae postulat. Universa synodus orthodoxorum Imperatoris accedit sententiæ. Atq. hoc ipsum antiquis etiam canonicis ita est sancitum, ut in ordinatione Sacerdotum requirantur vota civium, Testimonium populorum, et arbitrium Honoratorum. Hinc est quod conditâ pace Religionis, ad Principes et Status Imperij Jurisdictio Ecclesiastica translata, est, quam adhuc debitâ cum determinatione, et certo cum ordine et modo tuentur. Faxit DEUS, ut Spiritus Sancti ductu et auspicio docentes in Ecclesiâ, sicut ceperunt, ita animosè pergant, et perseverent, utq. in illis quæ ad DEI gloriam, ad auditorum salutem, et suam ipsorum in hac et futurâ vitâ felicitatem ac beatitudinem directâ sunt, perpetuo crescant, et indies augeantur.

Quia vero Utriusque Epistolæ ad Timotheum est immensa dignitas, et in Ecclesiâ DEI autoritas, quippe quæ continent præcipuos fermè omnes Doctrina Christiana locos, quos in congregatione fidelium extare, et discentibus inculcari utile est, sic ut ille non tam Timotheo, quam toti Ecclesiæ Christi scriptæ esse videantur; Explicationem prioris Epistolæ ad Timotheum à Jovis, horâ nonâ antemeridianâ, cum bono DEO, ordiar. Adde votum, ut auditores mei re ipsâ sint Timothei, Deum honorantes, atq. ut scriptum hoc Apostolicum, sicut Timotheo, sit illis etiam utile ad doctrinam, seu ad instructionem ignorantium: Ad redargutionem in fide errantium: ad correctionem peccantium: Tandem ad institutionem, ut vitâ moresq. professioni fidei respondeant. Erit hoc docentium et discentium officium absq. omni dubio DEO gratum, quem veneramur et invocamus, ut Rempublicam hanc sub alarum suarum umbrâ Clementissimè protegat, eamq. jubeat esse officinam sapientiæ et justitiæ, ac studiorum emporium amplissimum, ex quo cum primis doctrina caelestis puritas propagetur, ad illustrem usq. adventum Salvatoris nostri, cui soli cum Patre et Spiritu Sancto Trinum præpotenti DEO Ecclesiæ et Scholæ Vratislavienses piis votis ac precibus commendo. P. P. Breslae Calen. Junij Anno 1625.

VRATISLAVIÆ,

Imprimebat Georgius Bauman. Anno 1625.

44006/21

Summo adspirante Numine,
ORTHODOXÆ
FIDEI IN AUGUSTANA
CONFESIONE comprehensæ funda-

menta solida auscultaturis, Civitatis Vratisla-
viensis Cæsareæ Regiæq; Gymnasii
utriusq; Alumnis,

Salutem & gratiam divinam
cum pace utraq;
preccatur,

ANANIA S. Weber/ SS. Theol. Doctor,
Pastor in æde Elisabethana, & reliquarum
Ecclesiarum ac Scholarum Augustanæ Confes-
sioni addictarum Inspector.

VRATISLAVIÆ,
Excudebat Georgius Baumannus,
Anno M. DC. XLIX.

84006/22

9. **QVÆ COGNATA** { 1. Decalogus, seu leges morales, quatenus de externa disciplina præcipiunt.
2. Ethicæ doctrina. Hinc David Chytraus de studio juris rectè mboando: ETHICA totius juris prudentia origo & fons est. Et: s
Bred. tit. 1. de iustitia & iure: Cur Imperator ordinar de JUSTITIA & JURE institutionum libros? Et Wefenbecius In or
prudentia: LOGICA & ETHICA. Jacob. Martin. in præfat. instit. log.
3. Alia leges positivæ, quæ determinant alias circumstantias.
10. **QVÆ PUGNANTIA** { 1. Veteres Ethnicorum impia leges, ut est lex Scytharum, de devorandis parentibus senio consecutis, item Laconica lex, qua lice
2. Statuta contraria locorum.
3. Consuetudines, quæ sunt contra bonos mores. TANTUM! Plura desideremus, legat analysin Dialecticam. 4. libb. Instit. In
[Esti alterum pedem in tumultu haberem: non pigeret aliquid addiscere l. apud. 20. ff. de fideicommiss. libertatis.]
Δόξα θεῶν.

84006/23

PROLEGOMEN
discipulis nobilibus Wr.
missimè imprimantur. can. 21.)

ndo originem habet, Schne
MUM & INSTITUTORUM Voc
t: tamen in iure non est perpe

i sui, hoc est Anno Christi 521
um, & Theodosianum diffusas,
nulla librorum & trices centes
ius Juris prudentia quasi quæd
vuit. Post inductione decimati
num diem usurpamus: Tandem

num & alios Jurisconsultos at
enio instit. & l. 2. §. has itaq; v
istmodum desuetudine innumbr

as præcedunt principia & font
ndo. p. 176. & seqq.
LIORUM.

Omnis lex est inventio & dom
rator, post gravissima bella, &
l. C. de Veteri iure enucl. Col
io studiis discendum consulere
ledit.

quacung; tandem sub jove, pp
calig. lib. 1. de caus. lat. ling.
commentariis Casj, tam Instit

TIO. Nam in explicatione b
in viridario juridico. c. 1. de j
ehendantur. Ordo est planè I
ndo & tertio lib. RES. b. e.
us aliquam cognationem habu

anc sententiam prudenter ing
legis Naturalis & Positivæ. l.
dignitatem in Repub. cæcubi
lutione quadam [ut dixit Ba

n. Maubia Stephani J. Hi, p

n in paupertate vivere, nec
Dat Galenus opes } dat J
Dat Galenus opes } & /ane
Ex aliis paleas, ex istis col
nestatis, quàm utilitatis, di

princ. Hinc Justinianus §.
Eo propitio peractum est. Pb.

Quis, μέγιστος, & δόξω

redita. Taub. ad W. Lysc
num eruditionis non est ul
b juris rectè instituendo.
Renec. in Clav. Theolog. p

benè discendi. Res in disci

lis, Eriget in nullo clara tro
seri:

Inriget, nec vincat eum torura laboris
Fortior insurgat: cunctisq; recensior horis.